

overskæringerne kan gøres meget mindre for Befolkningen, end det er nu. Jeg bor paa Frederiksberg tæt ved en Niveauoverskæring paa Jagtvejen og passerer den hyppigt. Jeg har derfor haft Lejlighed til at være Vidne til, hvorledes Bommens Sænkning strækker sig over en Tid, som intet har og intet kan have med Sikkerheden paa Banerne at gøre. Det er en Tid saa langstrakt, at det med Nødvendighed maa staa for Befolkningen saaledes, at der her ikke er Tale om en Sikkerhedsforanstaltning, men om en Art Chikane. En saadan Chikane foreligger selvfølgelig ikke, men der kan ingen Tvivl være om, synes jeg; skønt jeg ikke er Banetekniker, at Banekørselen kan foregaa med fuldstændig samme Sikkerhed, selv om den Tid, i hvilken Bommene er nede og forhindrer den almindelige Trafik paa Gaden, er langt kortere end nu. Det er muligt, at der skal nogen Forandring ved Signalsystemet til, men jeg henstiller til Ministeren at tage dette under Overvejelse og se at faa det forbedret. Vi saa i sin Tid, at det ved Frederiksberg Station var muligt, da Baneingeniørerne og den daværende Stationsforstander fik undersøgt disse Forhold, at foretage en saadan Ændring af denne Sænkning og Opgang af Bommene, at der skete en betydelig Lettelse for Befolkningen og den almindelige Trafik.

Jeg gentager det, som for mig er Hovedsagen, nemlig at jeg haaber, at Ministeren vil have en heldig Haand ved Forhandlingerne med Københavns Magistrat, idet jeg gaar ud fra, at den Overenskomst, der er med Københavns Magistrat, ikke er af den Natur, at den til syvende og sidst, naar Staten ønsker, at der skal finde noget mere Kørsel Sted trods disse Niveauoverskæringer, vil kunne lægge afgørende Hindringer i Vejen derfor.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg er enig med den ærede Ordfører (Thomas Larsen) i, at det har været rigtigt af ham som Minister for offentlige Arbejder at approbere Overenskomsten mellem Statsbanerne og Københavns Magistrat, tiltraadt af Ekspropriationskommissionen, naar han ansaa denne Overenskomst for heldig, og at han ikke kunde være forhindret deri af den Omstændighed, at Rigsdagen ikke var samlet paa dette Tidspunkt, da Sagen ganske sikkert laa saaledes den Gang, at det var nødvendigt at tage en Beslutning med det samme. Men dermed synes jeg i Virkeligheden ogsaa, at denne Sag er

udtømt, og at der neppe bliver Plads for nogen skarp Bebrejdelse fra Udvalgets Side overfor Administrationen, thi naar den ærede Ordfører mener, at Forslaget da senere skulde fremsættes for Rigsdagen paa det Tidspunkt eller rettere før det Tidspunkt, den paagældende Parcel skulde udbydes, saa rejser sig dog virkelig det Spørgsmaal, om ikke ogsaa da Rigsdagens Stilling til Sagen var foregrebet, om Rigsdagen da virkelig stod frit overfor en Beslutning, som var taget af den ansvarlige Minister paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen ikke var inde, og under Former, som formodentlig var uangribelige. Jeg tror ikke, Udvalgets Stilling vilde have været mere fri, end den nu har været. Jeg tror, at Udvalget ogsaa i dette Tilfælde vilde have staaet overfor den Nødvendighed at godkende, og deri kan der dog ikke ske nogen Forandring, fordi den ærede Ordfører siden har faaet en anden Mening om selve Foranstaltningens Berettigelse.

Til det ærede Medlem fra Frederiksberg (*Ellinger*) vil jeg sige, at vi er alle enige om, at saa vidt det er muligt, bør Frederiksbergs Ønske om at faa den omtalte Søndagstrafik over Nørrebro Station opfyldes. Det forholder sig imidlertid ikke saaledes, som det ærede Medlem gik ud fra, at der ikke ved Udvalgets Betænkning er opnaaet et Fremskridt i Forhold til Loven af 1904. Det Forslag, som nu er fremkommet om Nørrebro Station, betegner, saaledes som det foreligger, en Udelukkelse af Bestemmelsen i Loven af 1904; thi hvis man fulgte den, er Persontrafik fra Frederiksberg over Nørrebro udelukket. Udvalget har nu ved sin Betænkning sikret, at Stationen paa Nørrebro ikke anlægges paa en saadan Maade, at denne Trafik derved udelukkes. Men paa den anden Side har Udvalget ikke villet stille sig saa skarpt paa Frederiksbergs Standpunkt, at Nørrebro ikke maatte faa sin Station, hvis det ikke er muligt at imødekomme Frederiksberg.

Det ærede Medlems kritiske Bemærkninger med Hensyn til Bommene er jeg naturligvis ikke i Stand til i Øjeblikket at svare paa — det venter det ærede Medlem heller ikke — ud over dette, at jeg skal gøre Forholdet til Genstand for en Undersøgelse.

Ordføreren (*Thomas Larsen*): Jeg vil overfor den højtærede Minister fremhæve, at for saa vidt Spørgsmaalet om Bevilling til et Arbejdes Udførelse foreligger for Rigsdagen, forinden det paagældende Ar-